

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 776/2024
09.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Шмигић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Ивана Марковић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2589/23 од 16.08.2023. године, у седници одржаној дана 09.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2589/23 од 16.08.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1028/15 од 10.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду тужиоца од 02.02.2009. године као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се врати на рад у радни однос на неодређено време на радно место инкасанта или на друге послове према његовој стручној спреми и радној способности, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 476.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2589/23 од 16.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1028/15 од 10.06.2021. године у ставу првом изреке, у делу става другог изреке за враћање на рад у радни однос на неодређено време на радно место инкасанта и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П1 1028/15 од 10.06.2021. године у осталом делу става другог изреке и тужба по захтеву тужиоца да се обавезе тужени да тужиоца врати на друге послове који одговарају његовој стручној спреми и радној способности, одбачена. Ставом трећим изреке, одбијени су захтев тужиоца и захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на пословима инкасанта на наплатној станици „ББ“ по закљученом Уговору о раду са анексима тог уговора, према којима је вршио наплату путарине у складу са важећим прописима, општим актима и налозима непосредних руководилаца. Уговор о раду са анексима је отказан решењем туженог од 02.02.2009. године због учињене повреде радне обавезе вршење наплате путарине по магнетној картици у затвореном систему наплате супотно прописаној процедури рада и дужностима инкасанта из Правилника туженог о обављању послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта, утврђене чланом 12. став 12.4. алинеја 3. Анекса уговора и неиздавање или неправилно издавање признаница учеснику у саобраћају или непоништавање или неправилно поништавање признанице учесника у саобраћају које учесник у саобраћају није узео, утврђене чланом 12. став 12.4. алинеја 1. Анекса уговора. Повреде радне обавезе тужилац је извршио дана 14.08.2009. године, 22.08.2008. године и 23.08.2008. године, тако што је у више случајева противно означеном општем акту туженог наплаћивао већу цену да би разлику задржао за себе, у неким случајевима уопште није издавао рачуне. Тужиоцу је пре доношења оспореног решења тужени доставио писано упозорење о постојању разлога за отказ и оставио рок од 5 дана да се о тим наводима изјасни.

На тако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Тужиоцу је уговор о раду отказан на основу члана 179. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“, број 24/05 ... 32/13), због скривљене повреде радне обавезе утврђене општим актом и уговором о раду. У конкретном случају, повреда радне обавезе тужиоца испољила се у низу његових пропуста у обављању послова инкасанта на наплатној рампи и радњи супротних општем акту туженог - Правилнику за обављање послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта од 14. 03.2008. године.

Закон о раду не врши степеновање кривице запосленог који учини повреду радне обавезе, па је зато довољно да је она учињена и обичном непажњом. Тужилац је био обучен за обављање послова на које је распоређен анексом уговора о раду и упознат са општим актом туженог којим је уређен начин обављања послова наплате путарине, између осталог и дужности инкасанта. Зато су утврђени пропусти у раду, односно радње предузете у обављању послова наплате путарине супротно општем акту који уређује начин њене наплате, скривљене - учињене крајњом непажњом тужиоца. Из тих разлога, оспорено решење о отказу уговора о раду је законито са становишта примењеног материјалног права, а донето је након испоштоване процедуре за отказ уговора о раду због повреде радне обавезе предвиђене члановима 180. и 181. Закона о раду.

Наводи ревизије тужиоца се односе на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање због чега нису посебно разматрани, будући да у смислу члана 407. став 2. ЗПП не представљају довољан ревизијски разлог, па је овај суд применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Пошто трошкови одговора на ревизију поднету од стране туженог нису били потребни за вођење парнице, то је суд на основу одредбе члана 153. и 154. став1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**